KVINDEN OG SAMFUNDET

DANSK KVINDESAMFUNDS FORMAAL ER:

a) AT UDVIKLE OG DYGTIGGØRE KVINDER TIL DEN FULDMYNDIGE BORGERS ANSVAR OG ARBEJDE. . . . . .

b) AT ARBEJDE FOR GENNEMFØRELSEN AF KVINDERS FULDE LIGESTILLING MED MÆND I FAMILIE, SAMFUND OG STAT. . . .

c) AT FORBEDRE KVINDERS OG BØRNS KAAR, SÆRLIG AD LOVGIVNINGENS VEJ. . . . . .

◄ ◄ ◄ ◄ ◄ ◄ UDGIVET AF DANSK KVINDESAMFUND. ► ► ► ► ► ► ►

36. AARG. 30. December 1920. Nr. 22.

TIL MEDLEMMERNE VED AARSSKIFTET

Med Aaret 1921 gaar Dansk Kvindesamfund ind i sit 50de Aar.

Det er ikke min Hensigt ved denne Lejlighed at skrive om disse mange indholdsrige Aar, om Kampene, der blev kæmpet, Sejrene, der blev vundet, om Nedgangstider og Opgangstider.

Kun ét vil jeg ved Indgangen til vort Jubilæums Aar sige til Medlemmerne: Hold fast, svigt ikke Kvindernes Sag, tro ikke Arbejdet er til Ende! Sejre blev vundet, men nu gælder det at fastholde, hvad vi vandt.

Vi kan ikke undvære Dansk Kvindesamfund — kortsynede er de, der tror, at Kvindesagens Kamp er afsluttet; de vundne Sejre skabte os Modstandere; inden Resultaterne endnu er prøvede i Livets Skole, trues der ad dem af Reaktionens og Bagstrævets Talsmænd — jeg forudser haarde Tider for vor Sag, Tider, hvori maaske kun de Kvinder, der i dybeste Alvor personlig har tilegnet sig Kvindesagens Idé, vil staa ranke og ubøjede i Modvinden.

Mit Haab og mit Ønske er, at disse ranke, ubøjelige Kvinder vil bygge Værn om Dansk Kvindesamfund og dets Sag.

Julie Arenholt.

OMKRING KVINDESAGEN

Af *Anna Koch Schiøler.*

I et af de sidste Numre af *The Woman's Leader* findes en Beretning fra Ungarn, hvoraf det fremgaar, at den derværende Reaktion i Øjeblikket sejler for fulde Sejl. Hvis de Lovforslag gaar igennem, som er paatænkt, da vil Ungarn, siger The Woman's Leader, være det første og eneste Eksempel paa, at »en Stat med Vidende og Vilje tager den Frihed tilbage, den en Gang har givet.«

Et af de reaktionære ungarske Lovforslag gaar ud paa at regulere de kommunale Valg, og gaar det igennem, vil den Ret, de ungarske Kvinder har haft til at blive valgt ind i Borgerrepræsentationer og Sogneraad, blive dem frataget.

Denne Bestemmelse er det videstgaaende Angreb, der i de senere Tider er ført mod Kvindesagen. Vi har paa mange Hold mødt mindre Fribytterskarer, der synes at være ude for at gøre Kvindesagens Samfund utrygt; de ser deres Opgave i at skabe Forvirring om de vundne Resultater og opstiller med mange Gestus Modsætninger, som i Virkeligheden ingen Modsætninger er.

Vi lever i et Tidehverv, som Verden aldrig har set Mage til. Det er — om vi saa maa sige — gaaet saa galt som det kunde, og det er forstaaeligt og undskyldeligt, naar Menneskers aandelige og legemlige Styrke svigter og gør dem ude af Stand til at orientere sig.

Et Synspunkt gør sig halstarrigt gældende — de Principper vi hidtil har levet paa, har tydeligt nok vist sig at være Sand — Grunden er skyllet bort under vore Fødder — vi maa finde andre Fundamenter for de kommende Slægter — væk med alt det, der bedrog, og — saa smider man i Brokkassen godt og daarligt imellem hinanden.

Der blev ikke spurgt om Menneskene selv havde foraarsaget, hvad der skete, derimod var man klar over, at Kristendommen havde spillet fallit, man søgte andre Græsgange, Teosofiens og Spiritismens